

Waken en bidden

Christus Triumfatorkerk, 10 maart 2024, dienst van Schrift en Tafel

Lezingen: Marcus 14: 22-26 en 32-41

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

KOMEN

- Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied 'Alles wat over ons geschreven is' (Lied 536: 1 en 4)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 122: 1 en 3
- Kyriegebed
- Kyrielied: 'O Vader, trek het lot U aan' (Lied 995)

Woord

- Met de kinderen
Gebed
Veertigdagenproject: Petrus – Met vallen en opstaan
Lied: 'Met vallen en opstaan' (Projectlied Bijbel Basics, eerste twee coupletten)
- Schriftlezing Marcus 14: 22-26
- Lied: "Jezus om uw lijden groot" (Lied 558: 1 en 4)
- Schriftlezing Marcus 14: 32-41
- Lied: "Jezus om uw lijden groot" (Lied 558: 5 en 6)
- Preek

Deze week staat in het teken van de ontmoetingsgesprekken.

Vroeger zouden we ze 'groothuisbezoeken' hebben genoemd.

Een laagdrempelige manier om zo maar met andere gemeenteleden in gesprek te komen over wat ons gaande houdt. Wat ons hoop geeft. Waar we inspiratie vinden wat we beleven in ons leven en in ons geloof. Mocht je je nog niet hebben opgegeven het kan nog! Zo meteen op de flap-over in de hal.

Het thema dat we hebben gekozen om het gesprek op gang te brengen is het thema dat ook op de startzondag klonk en in de kerstavonddienst: Ga mee! Ga mee om samen te getuigen van geloof, hoop en liefde. We zoomen bij de ontmoetingsgesprekken in op onze geloofsweg. Op inspirerende ontmoetingen, op gebeurtenissen die tekenend zijn voor je geloof, of die dat geloof juist aan het wankelen hebben gebracht.

Onze weg naar Pasen dit jaar past daarbij.

We volgen al een paar weken Petrus op zijn geloofsweg. En Petrus is daarbij een voorbeeldgelovige. Alle toppen van het geloof ervaart hij. Als hij uitspreekt dat Jezus de Zoon van God is, zoals we op de eerste zondag van de veertigdagentijd hoorden of als hij met Jezus en Johannes en Jakobus de berg beklimt en Elia en Mozes ontmoet. Hij weet wat het is om opgetild te worden door God. Om een ervaring te hebben waarin je het opeens zeker weet: Hier is God in het spel. Hier raakt de hemel even de aarde.

Het zijn ervaringen die u, die jij misschien ook wel eens hebt, of waar je juist jaloers op kunt zijn – had ik dat ook maar, dan zou ik wel geloven. Misschien kunnen we ze delen deze week in de gesprekken.

Maar diezelfde Petrus slaat ook heel regelmatig de plank helemaal mis. Soms zelfs in hetzelfde verhaal. Als hij net heeft gezegd dat Jezus de Messias is en Zoon van God, dan blijkt een paar minuten later dat hij er niets van begrepen heeft. Dat een messias moet lijden en dan wil hij dat te vuur en te zwaard voorkomen. Als hij met Johannes en Jakobus op de berg staat dan wil hij

tenten bouwen voor Elia en Mozes alsof deze hemelse ervaring een theekransje is dat je kunt vasthouden.

En ook daarin is Petrus een doorsnee gelovige. Een leven lang ontdek je dat je God niet in de vingers kunt hebben. Dat je regelmatig op verkeerde plekken zoekt en God of zelfs je geloof kwijt bent, of dat je uit geloof dingen doet die later toch meer uit jezelf kwamen dan bij God vandaan.

Alle hoogte- en dieptepunten van het geloof, we vinden ze terug in die ene unieke leerling: Simon Petrus.

Langzaam naderen we de climax van het verhaal. Het is pas over drie weken Pasen, maar we zitten vandaag al in het begin van het lijdensevangelie.

Na het laatste avondmaal gaat Jezus met de leerlingen naar de Olijfberg, daar is een hof die Getsémané heet. Dat betekent olijfpers. Kennelijk is deze hof een oude olijfboomgaard. Een groene verstilde plek net buiten de hectiek van Jeruzalem. Jezus zoekt de rust en de stilte. Concentratie om te bidden. Hij weet of Hij voorvoelt wat er gaat komen. Hij wordt onrustig en zelfs angstig. Marcus schildert Jezus hier op zijn aller menselijkst, zijn aller kwetsbaarst. Jezus is bang. Jezus wil niet alleen zijn. Hij zoekt contact met Zijn Vader, maar ook dat wil Hij niet alleen doen. Hij heeft steun nodig van zijn aller dierbaarste vrienden. Weer diezelfde drie: Petrus, Johannes en Jakobus, met hen gaat Hij de hof in. Hij vraagt hen met Hem te waken: "Ik ben diep bedroefd, tot stervens toe. Blijf hier waken."

Wat zal Petrus gezegd hebben? "Natuurlijk Jezus, we zijn er toch voor Jou. We bidden en waken met je mee?" Zo iets? Marcus schrijft er niets over, maar je kunt het je voorstellen.

Maar niets is minder waar. Ze vallen in slaap. Het lukt ze niet wakker te blijven. Jezus staat er echt helemaal alleen voor. Deze weg moet Hij alleen gaan. Wij – zelfs Petrus niet – zijn niet in staat Hem op die weg te volgen.

Petrus en Jezus worden in dit ene verhaal scherp tegenover elkaar geplaatst. Jezus blijft in de aanvechting staande. Niet alleen hier in de hof van Getsémané, maar ook bij het schijnproces dat volgt. En Petrus – hij is het prototype van een gelovige die het niet lukt een trouwe vriend te zijn en mee te bidden, ondanks alle goede bedoelingen.

Jezus ziet op tegen wat Hem te wachten staat. Oók Jezus komt heel dichtbij. Hij wil het liever niet. Wie wel – lijden en sterven... "Neem deze beker van Mij weg," bidt Hij. Maar Hij weet dat dat niet de weg is die Hij moet gaan en daarom heeft Hij de moed om er achteraan te bidden: "Uw wil geschiede.." Jezus wil dat deze drinkbeker Hem voorbijgaat. Tegelijkertijd wil Hij trouw blijven aan Zijn roeping. Zal God laten varen het werk dat Hij begon? Nee, nooit. Maar dan mag *Hij*, Jezus niet het werk laten varen dat *Hij* begon. Hij zal God niet loslaten. God zal Hem niet loslaten. Een innige verstrengeling.

Het gaat hier om het volhouden in de beproeving.

Waar Jezus boven zichzelf uitstijgt, of misschien wel boven zichzelf wordt uitgetild en het bovenmenselijke presenteert, door te blijven, door Zijn roeping te ondergaan, zelf als dat tot de arrestatie leidt die meteen hierop volgt en de dood.

Daar zijn het de leerlingen en Petrus voorop die *verzaken*. Die door de mand vallen.

Het gebed van Jezus laat dat ook zien: Dat gebed klinkt als een echo van wat Jezus eerder Petrus verweet, als die Hem van zijn lijdensweg af wil houden - 'jij denkt niet aan wat God wil, maar alleen aan wat de mensen willen'. Nu bidt Jezus zelf: 'laat niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wilt.' Jezus kent de aanvechting van Petrus, maar het lukt Hem om in Gods spoor te blijven. Niet met machtsvertoon en grote woorden, maar met gehoorzaamheid en het ondergaan van al het menselijk lijden openbaart God zich aan de wereld.

En de leerlingen? Kunnen zijn vrienden in die Geest met Hem meegaan en Hem nabij zijn?

Jezus vindt ze in diepe slaap. Het lukt ze niet wakker te blijven in het uur van de waarheid.

Dat is hun beproeving. "Bidt dat jullie niet in beproeving komen" – maar het lukt ze niet.

Waken en bidden.

Lukt dat ons?

Houd je staande, door te waken en te bidden.... Hoe werkt dat in 2024?

Dat is natuurlijk een vraag die u, die jij alleen voor jezelf kunt beantwoorden, maar het evangelie helpt ons vandaag wel op weg.

De leerlingen lieten zich op het belangrijkste moment in het evangelie in slaap sussen. Het lukt hun niet alert te zijn. De ogen open te houden. Te waken. Ik zou denken dat juist ook deze tijd ons oproept om waakzaam te zijn. Om je niet in slaap te laten sussen.

Zijn wij in staat om als het er echt op aankomt het goede te kiezen en te doen en niet te zwichten voor het kwaad? Lukt dat ons in een concrete situatie? Standhouden in de beproeving? Niet de weg van de minste weerstand te kiezen en het lijden uit de weg te gaan?

Het zijn grote vragen. Vragen die ik niet zo maar kan beantwoorden in deze tijd van relatieve rust en welvaart. En toch: deze tekst is ook een oproep voor ons om alert en waakzaam te zijn. Juist in deze tijd. Waar een nieuwe koude oorlog zich aandient. Waar de stereotiepe beelden van vreemdelingen weer rondwaren. Waar mensen om hun geloof worden weggezet als extremisten. Waar er een vals sentiment heerst naar vroeger, vroeger was alles beter. En we makkelijk vergeten hoe beroerd het vroeger óók was. Terwijl we nog nooit zo rijk zijn geweest. Terwijl het volgens de statistieken in decennia niet zo veilig is geweest in ons land.

Weest waakzaam. Voor je het weet worden groepen mensen tegenover elkaar gezet. Voor je het weet lopen we achter leiders aan die een scheef beeld van de werkelijkheid schetsen voor hun eigen belang. Voor je het weet worden we tegen elkaar uitgespeeld en trappen we in dezelfde machtsspelletjes als de leerlingen van Jezus en alle andere mensen die zich verzamelen rond het huis van Pilatus en schreeuwen we mee: kruisigt Hem, kruisigt Hem.

Blijf wakker en bid dat we niet in beproeving komen.

Het is wakker blijven met gesloten ogen.

Niet omdat de slaap je overmand, maar omdat je je ergens anders op richt. Omdat je in gebed God zoekt. Weg van de waan van de dag, zoekt naar Eeuwigheid.

Omdat je je richt op een andere werkelijkheid.

Godswerkelijkheid.

Een wereld waar het recht van de zwakste heerst.

Waar monddood gemaakten stem krijgen.

Waar die andere, onverwachte gast aanschuift aan de tafel. En mee eet en deelt.

Waken en bidden – het hoort bij elkaar. Want in het bidden ontdek je die andere wereld, van Gods liefde, en kijk je met andere ogen de wereld in.

Maar pas op. Voor je het weet val je in slaap..

Amen

- Muzikaal intermezzo

MAALTIJD VAN DE HEER

- Lied: 'Voor ieder van ons een plaats aan de tafel' (Lied 388: 1, 2 en 3)
- Voorbeden
- Collecte
- Nodiging
- Tafelgebed ('Door water en woestijn' - Dienstboek pag. 217-219), afgewisseld met Lied: 'Gedenken wij dankbaar de daden des Heren' (Gezangen voor Liturgie 441: 1, 2 en 4)
- Gezamenlijk gebeden Onze Vader
- Breken van brood en schenken van de wijn
- Gemeenschap van brood en wijn

GAAN

- Slotlied 'Dankt, dank nu allen God' (Lied: 704: 1 en 2)
- Zending en zegen